

РЕШЕНИЕ

№ 2143

гр. София, 23.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.03.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Албена Рибарска и при участието на прокурора МОМЧИЛОВ, като разгледа дело номер **573** по описа за **2012** година докладвано от съдия Бранимира Митушева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-чл. 228 от АПК във вр. чл. 14, ал. 3, пр. последно от ЗСПЗЗ.

Образувано е по касационна жалба на Е. И. Д. – Д. и Ж. И. Г. срещу РЕШЕНИЕ от 24.10.2011г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, I ГРАЖДАНСКО ОТДЕЛЕНИЕ /ГО/, 120 състав, постановено по гр. дело № 24405/2011г.

В жалбата са въведени основания за незаконосъобразност на съдебното решение, като постановено в противоречие със закона. Твърди се, че при постановяване на оспорения административен акт административният орган не е изпълнил задължението си да събере информация за действителното положение на процесния недвижим имот, който се установява, и в съдебното производство пред СРС, че не е бил застроен според изискванията на чл. 10б, ал. 1 от ЗСПЗЗ. Касаторите считат също така, че издаването на оспореното решение на Поземлена комисия – В. е станало в нарушение на материално-правните разпоредби на закона в такава степен, която води до неговата нищожност, тъй като от административния орган не са били взети предвид новооткритите от жалбоподателите обстоятелства за незастроеност на недвижимия имот. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени съдебното решение на СРС и обяви за нищожно решението на Общинската служба по „Земеделие” – Овча купел.

Ответникът – ОБЩИНСКА СЛУЖБА ПО „ЗЕМЕДЕЛИЕ” – ОВЧА КУПЕЛ – редовно уведомен, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА изразява становище относно неоснователността на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно решение от 24.10.2011г., постановено по гр. дело № 24405/2011г., СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I ГО, 120 състав, е ОТХВЪРЛИЛ жалбата на Е. И. Д. – Д. и Ж. И. Г. срещу РЕШЕНИЕ № 6552 от 05.07.2000г. на ПОЗЕМЛЕНА КОМИСИЯ - В., с което по заявление вх. № К182/27.05.1992 г. на наследниците на Л. А. Д. е отказано възстановяване правото на собственост в съществуващи /възстановими/ стари реални граници на следния имот – ливада от 6.180 дка, находяща се в землището на [населено място], м. „У Ливадите”, съставляваща имот пл. № 2, к. л. 469/492 от кадастрален план, изработен след 1950 г.

В мотивите на съдебното решение е прието, че обжалваното решение на Поземлена комисия - В. не е нищожен административен акт, тъй като същото е издадено в предвидената от закона форма, от компетентен орган и при липса на съществени нарушения на административно-производствените правила.

Настоящата инстанция възприема изцяло изводите на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I ГО, 120 състав, че не са налице основания, обуславящи претендираната нищожност на обжалвания индивидуален административен. В процесния случай, видно от направеното отбелязване върху решение № 6552/05.07.2000 г. на Поземлена комисия – В. за връчването на същото – 11.07.2000 г., не е спорно по делото обстоятелството, че жалбоподателите са предявили жалбата си след изтичане на преклузивните срокове за оспорване на материалната законосъобразност на решението на Поземлена комисия – В., и предвид това за тях е съществувала само правната възможност да претендират прогласяване нищожността на решението, което искане не е ограничено със срокове /чл. 149, ал. 5 от АПК/. По същество обаче в жалбата за прогласяване на нищожността на процесното решение се релевира единствено нарушение на материалния закон, изразяващо се в липса на застрояване на процесния имот към момента на постановяване на решението. В тази връзка, както и правилно е отбелязъл първоинстанционният съд, наличието или липсата на застрояване, послужило като мотив за обжалвания отказ, касае евентуалната унищожаемост на акта, която е следвала да бъде претендирана в преклузивния срок за обжалване, като дори и да се констатира в производството по искането за прогласяване нищожността на решението, че процесният имот действително не е бил застроен, то този порок не може да рефлектира до такава степен върху неговата незаконосъобразност, че да обуслови неговата нищожност.

За да е законосъобразен един административен акт на първо място той следва да е издаден от компетентен орган, т. е. от орган овластен за това в пределите на неговата компетентност. Предметната компетентност на административния орган се изразява в две насоки: на първо място, за да бъде издаден един административен акт въпросите, с които е сезиран административният орган трябва да му бъдат подведомствени, т. е. органа да не навлиза в предметната компетентност на други държавни органи и на второ място – административният орган да е компетентен вътре в сферата на

административната подведомственост. Само административният акт, издаден от орган, който не е компетентен по материя, степен или място е нищожен и не поражда правни последици. В процесния случай следва да се има предвид, че решенията на Общинските служби по „Земеделие” /бившите Поземлени комисии/, са индивидуални административни актове, които се постановяват от компетентния по местонахождението на недвижимите имоти орган по поземлена собственост при подадено заявление по реда на чл. 11, ал. 1 във вр. с чл. 12, ал. 1 от ЗСПЗЗ. Законодателят е определил компетентността на Общинските служби по „Земеделие” /бившите Поземлени комисии/ в нормите на чл. 33 от ЗСПЗЗ и чл. 60, ал. 6 от ППЗСПЗЗ. В съответствие с цитираните разпоредби настоящата касационна инстанция намира, че оспореното решение на Поземлена комисия – В. /сега Общинска служба по „Земеделие” – Овча купел/ е издадено от компетентен административен орган по смисъла на действащия към момента на постановяване на акта чл. 6, ал. 1 от ЗАП /отм./ и приложима редакция на чл. 60 от ППЗСПЗЗ, в пределите на неговата материална компетентност, поради което не е налице порок на формираното воляизявление. Настоящата съдебна инстанция намира също така, че при постановяване на решението Поземлена комисия – В. /сега Общинска служба по „Земеделие” – Овча купел/ не е допуснала нарушение на формата, в която е следвало да издаде изискуемото по закон решение /чл. 14, ал. 1 от ЗСПЗЗ/ и същото съдържа нормативно установените реквизити по чл. 15, ал. 2, т. 1 – т. 6 от ЗАП /отм./. Липсва нарушение относно формата на административния акт, което да е особено съществено, така че да опорочи воляизявлението на административния орган и да го направи нищожно. От приетите по делото писмени доказателства безспорно се установява също така, че решението на Поземлена комисия – В. е издадено и при липса на съществено нарушение на административно-производствените правила, като същото е постановено и след проведена и приключила процедура по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ за определяне на застроена и незастроена част на процесния имот. Предвид на това правилно първоинстанционният съд е приел, че не са налице в конкретния случай никое от основанията по чл. 146 от АПК, което да доведе до нищожност на акта.

При разглеждане на делото и при постановяване на съдебното решение СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I ГО, 120 състав не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила, защото съдебното решение е постановено при анализ на писмените доказателства, събрани и приети в процеса, а крайните правни изводи са формирани и при правилно приложение на материалния закон.

По така изложените правни доводи и с оглед въведените в касационната жалба основания за отмяна на атакувания съдебен акт, решаващият съд в настоящия състав, приема, че съдебно решение от 24.10.2011г. на СРС, I ГО, 120 състав по гр. дело № 24405/2011г. е ПРАВИЛНО на основание чл. 209, т. 3 от АПК и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по смисъла на чл. 218, ал. 2 от АПК във вр. чл. 209, т. 1 и т. 2 от АПК.

Подадената касационна жалба е изцяло недоказана на въведените в нея основания, поради което АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град следва да я остави без уважение.

Водим от гореизложеното, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, III Касационен състав на основание чл. 221, ал.2 от АПК във вр. чл. 14, ал. 3 пр. последно от ЗСПЗЗ

Р Е Ш Е Н И Е:

ОСТАВЯ В СИЛА СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ от 24.10.2011г., постановено по гр. дело № 24405/2011г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I ГРАЖДАНСКО ОТДЕЛЕНИЕ, 120 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.